

Đây đây là ý kiến của đấng giời Đấng Hống. Chớ ông hớ việc phớt đời nhặng phải phớt với lòng tâm và tình thương của một nhà giáo. Còn quan điểm bèn? Ý kiến gửi về bangiaoduc@vietnamnet.vn

Nhà giáo thì nay và "rào cản" kéo lùi sự sáng tạo

Nhà giáo hiện nay nhìn chung đang lơ đãng ít ỏi, nhìn chung sự yếu kém cách vô trách nhiệm của người bậc phụ huynh, nhìn chung sự chệch lệch của xã hội khi có bất kỳ vấn đề gì xảy ra và nhìn chung những đấng đấng bao bọc quá mức bởi cha mẹ. Họ không có quy định gì ngoài hình thức và trình bày vấn đề lên ban giám hiệu. Họ có chức năng bổ nhiệm theo cách khô khan vào đội ngũ các em có thể lên lớp và ra trường.

Hình thức nhà giáo như vậy có thể khác với những gì các bậc thầy đang tiếp tục ra theo khuôn mẫu của một nhà giáo lý tưởng. Nhưng đó là hình thức thực sự của đa phần nhà giáo hiện nay.

Chuyên nghiệp giáo viên thì ta không cần đến chuyện gì nữa. Nó quá rõ ràng và nó hiện hiện ngay trước mắt chúng ta; không ai có thể phủ nhận. Tất nhiên, tiến bộ thêm, tiến bộ làm ngoài giờ có thể khiến thu nhập của họ khá hơn rất nhiều. Thế nhưng "đầy thêm" tức là làm ngoài giờ, tức là ngoài những giờ làm việc chính thức họ phải bỏ thời gian đáng nhẽ dành để nghỉ ngơi ra để mà kiếm thêm như thế. Có ai trong chúng ta muốn làm việc từ 8-10 giờ mỗi ngày trong khi giờ tan sở là 5 giờ?

Đến nhàn để tình yêu, sự kính trọng thầy cô của học trò, giáo viên hiện nay phải vượt qua vô vàn...

Hãy tiếp tục nói về sự thất bại. Có bao nhiêu bậc phụ huynh ngồi lì cùng giáo viên để bàn bạc cách dạy dỗ con mình? Có bao nhiêu bậc phụ huynh khi nhàn ra khuyến khích con mình tìm đến giáo viên để cùng tìm kiếm lợi ích của mình? Hay đa phần các bậc phụ huynh chỉ đem một cái phong bì đến và "trăm sự nhờ cô"? Không biết đã bao nhiêu lần tôi đã thấy mình khựng lại trước phong bì nhàn.

Và cũng chính vì vậy nên tôi thấy mình mãi như một phụ huynh này ngồi lì để mà tôi có thể nghĩ ý một vài phụ huynh thầy cô họ đến viên, dạy dỗ con mình. Có những người chăm chú lắng nghe, có những người rõ ràng là chỉ ngồi và vô cùng hiếm khi có người chỉ đến để đưa ra ý kiến. Rồi, càng như là dĩ nhiên, họ lại quay lại học kỳ sau với một kết quả không tốt. Cái tôi thấy là: Có bao nhiêu trong số những người phụ huynh này thầy cô tìm tòi, đến nỗi để tìm ra một cách hiểu quả dạy dỗ con em mình? Hay ngược lại, họ chỉ quay về với phụ huynh thầy cô ít nhiều toán nhàn: Quát mắng khi con không đạt chỉ tiêu và thưởng khi con đạt thành tích.

Qua lăng kính của phụ huynh bệnh con

Số chỉ trích của xã hội lên giáo viên bắt nguồn từ lăng kính của các ông bố bà mẹ có con em chưa ngoan. Qua lăng kính của họ - giáo viên trở thành những người thích tiêu tiền, không biết dạy, thiếu hiểu biết về tâm lý học, giáo viên này có thái độ "quá" nghiêm khắc với con của họ. Ngược lại, những trẻ em học kém lại trở ra quá hiền lành không ai phải nhàn để, các ông bố bà mẹ luôn cảm thấy khó chịu nếu người khác chỉ trích con mình một cách thẳng thắn.

Những người giáo viên trẻ máu nóng có thể sẽ hợp tác của các bậc phụ huynh thông minh phải tìm những câu chuyện mang tính giáo dục để nói về sai phạm của học sinh. Những người giáo viên đã già cỗi hay cằn nhằn họ tuy có thể sẵn sàng viết rõ những đa số trẻ em học kém chỉ vì nhàn để, các "bệnh tật, không bệnh lòng" hay đến gần chỉ là những cái phong bì.

Và tđó cái hình ả nh truy ả n mi ả ng v ả giáo viên c ả đa ph ả n ph ả huynh có con em đang trên đà đi xu ả ng tr ả nên méo mó. Và khi hình ả nh ả y đã h ả n vào tâm trí c ả h ả thì khi có v ả n đ ả g ả x ả y ra, dĩ nhiên trách nhi ả m có ph ả n l ả n đ ả c xem là... không thu ả c b ả n thân h ả .

Quy ả n c a nhà giáo?

Đây là v ả n đ ả nh ả c nh ả i nh ả t đ ả i v ả i giáo viên. Có bao nhiêu trong s ả các b ả n đ ả c bi ả t r ả ng: Giáo viên hi ả n nay còn không có c ả quy ả n đ ả i h ả c sinh ra kh ả i l ả p. Đ ả ng nói là ph ả t đ ả n h ả c sinh, quát m ả ng chúng cũng là vì ả c mà giáo viên ph ả i suy nghĩ r ả t k ả tr ả c khi làm. T ả t nhiên giáo viên ả nh ả ng vùng kém phát tri ả n có th ả không th ả c s ả tuân th ả đi ả u này.

Nhi ả u ph ả huynh ả ng h ả và cho phép th ả y giáo này đánh h ả c trò vì " ả nhà không d ả y đ ả c con" (ả n

Nh ả ng ả các thành ph ả l ả n, giáo viên không có b ả t k ả quy ả n h ả n tr ả ng ph ả t nào lên h ả c sinh ngoài "h ả h ả nh ki ả m". Nh ả ng h ả nh ki ả m thì có gì quan tr ả ng đ ả u. H ả c sinh ch ả c ả n h ả nh ki ả m trung bình đ ả lên l ả p. Còn chuy ả n chuy ả n ti ả p lên c ả p cao h ả n thì do h ả c l ả c quy ả t đ ả nh. H ả c trò đang d ả n hi ả u ra là h ả nh ki ả m ch ả là m ả t th ả mang tính hình th ả c. Tôi s ả đ ả a ra m ả t ví d ả c ả th ả d ả i đây, m ả t tr ả ng h ả p đ ả n hình, m ả t câu chuy ả n có th ả t:

M ả t h ả c sinh A gây m ả t tr ả t ả trong l ả p, gây ả nh h ả ả ng t ả i nh ả ng b ả n xung quanh. Giáo viên đang d ả y ti ả t h ả c b ả o h ả c sinh này đ ả ng d ả y nh ả ng A không đ ả ng. Câu tr ả l ả i c ả a c ả u ta là:

"Tại sao em phải đi học?"

Giáo viên nói:

"Em gây mất trật tự trong lớp, gây nh hàng cho tôi các bạn, cô yêu cầu em đi học đi."

A trả lời:

"Em không thích học".

Bạn sẽ làm gì trong trường học này?

Giáo viên nói: "Đây là kết quả của lớp. Em đi học đi cho cô". A ngời yên không nhúc nhích.

Giáo viên tiếp tục:

"Thôi đi c thôi"

em cũng ngại đi học, nhưng không được gây mất trật tự nữa".

A nói lại:

"Em không thích học. Cũng không thích gì trật tự".

Đến đây người giáo viên này không thể kiên nhẫn nữa, cô nói:

"Anh có bị điên không?"

A

: "Cô mới bị điên. Em không điên". Tại lúc này rồi thì người giáo viên không thể làm gì được nữa.

Cô tuyên bố ghi tên A vào sổ đầu bài và sổ đầu bài của cô này ra buổi họp phụ huynh. Còn A, cô ta không bao giờ trở nên ngoan nữa.

Mục k và...nguy hiểm

Hôm nay giáo viên vẫn truy vấn nhau học trò là bắt trộm. Họ quy kết như đến với những phòng học ... vô trách nhiệm hơn. Họ mới có học trò học. Chúng vì phạm lỗi quy - họ học hành kém, mới phạm lỗi. Chúng tiếp tục vì phạm - họ học hành kém, cần cáo toàn trường. Chúng vẫn tiếp tục - họ đưa lên hiểu trường, cần cáo lên cuối. Và nếu chúng không thay đổi - trường học đâu học.

Trường lại có đưa ra đó sao ra sao chúng liên quan gì tới họ nữa. Bạn nghĩ trường lại chúng sao ra sao? Nhưng đưa ra mà đến trường học cũng không có đưa ra chấp nhận sự trường thành như thế nào? Nhưng liệu giáo viên còn có lỗi nào khác?

Tôi xin hỏi quý đọc giả thêm một câu nữa, để biết là những đọc giả đang có con tuấn đi học: Liệu bạn có thể ngừng cao đầu tuyên bố rằng: bạn có thể dạy dỗ con mình khi không sẵn lòng

đòn roi, không d a c t ti n tiêu, không d a c t m t s quy n l i c a chúng?

Và bây gi h y nghĩ xem cái b n đang đòi h i i giáo viên là gì. D y b o m t l p h n 40 h c sinh mà không có quy n ph t, quy n m ng th m chí không có quy n đ u i ra kh i l p? Tr h b t chép ph t. Chúng không chép b n s làm gì? Chúng chép và v n tái ph m b n s làm gì? M i ph huynh đ n l i u có gi i quy t đ c v n đ hay l i là "trăm s nh cô"?

í cái th i c a tôi, h h nh ki m là th gì đó r t kinh kh ng. M t đ a tr b h h nh ki m c m th y th t là đáng x u h . Lý do vì sao? Tôi cho r ng có nh ng s khác bi t r t l n gi a: "B h nh ki m kém là m t v c đáng x u h "

v i

"B h nh ki m kém là cha m la m ng"

.

Nh ng đ a tr th i nay ch bi t r ng: "Không th hi n t t t tr ng l p (cho dù là h c l c hay h nh ki m) là không v a lòng b m ". Chúng hoàn toàn không hi u r ng: "Không c g ng tr ng l p thì t ng lai c a mình s hoàn toàn khác v i nh ng gì mình mong mu n hay m c."

Mâu thu n là i ch : 'Vì b n quá th ng con không th kh t khe v i chúng nên b n m i nh t i th y cô đ r n đ e. Nh ng khi h r n đ e thì cũng vì quá th ng con b n l i c m th y khó ch u v i h '.

Ối u ph huynh c n bi t

Ch c năng c a nhà giáo không ph i là làm cho con b n lên l p, không ph i là làm cho con b n đ c đi m cao, không ph i là làm cho chúng vào đ c tr ng đi m l i càng không ph i là ch u trách nhi m cho cái h c a tr .

Ch c năng c a nhà giáo là h ng con b n t i nh ng ph m ch t t t và kh i d y nh ng ti m năng c a chúng. Còn vì c h c, vì c v n n t i t ng lai, vì c tr thành nh ng con ng i có ích cho xã h i là vì c c a b n thân b n tr .

Chúng ta không th b t m t đ a tr tr thành ng i thành đ t. Chúng ta ch có th làm cho chúng th y "tr thành ng i thành đ t là m t vi c tuy t v i và con có th làm đ c đi u đó".

Nh ng vi c sau đó đ a tr s có th t làm đ c. Còn n u b n ch v ra m t t ng lai đ p đ nh ng không h p v i b n thân đ a tr thì có c "gò" đ n m y cũng không đ n đ c đâu. Cu i cùng ch ra đ c m t s n ph m n a v i không cao không th p. Hãy cho tr em nh ng c m , hãy tôn tr ng nh ng c m đó (cho dù chúng vi n v ng t i đâu) và b n s th y chúng m nh m đ n m c nào.

B n c n hi u r ng: c m c a m t đ a tr s tr ng thành theo con ng i c a nó. Ch c n đ a tr bi t t p trung s c l c vào c m c a mình thì khi l n h n chúng s t bi t thay đ i m c tiêu hay s a đ i i c m đó đ nó th c t h n. B n không c n ph i nói: "c m đó là ng ng n" b i vì khi l n đ n đ a tr s t hi u đi u này.

Thi t nghĩ, th i kì quan tr ng nh t trong hình thành ý th c h c t p và ý th c xã h i c a tr là tr c khi đ y thì. Chúng c n m t n n t ng v ng ch c v các quan đi m giá tr . Nh ng quan đi m mà có th khi đó chúng ch a hi u nh ng t ng lai chúng s hi u. Và đ chúng có đ c n n t ng đó, m t chút hình ph t không ph i là vi c không ch p nh n đ c. M t cái v t b ng th c k vào tay s khi n chúng nh lâu h n là m t vài trang chép ph t.

Tôi ng h vi c ph t đồn nh ng ph i ph t v i l ng tâm và tình th ng c a m t nhà giáo.

- Đ c gi ố ng H4Sng
- Link ngu n: <http://vietnamnet.vn/vn/giao-duc/101357/thoi-cua-nha-giao---vo-trach-nhiem-.html>